

KRATES

El primer rei fou un soldat amb sort, sentencià Voltaire. Però hi ha dret a creure que, més que un soldat amb sort, el primer rei va ésser un client dels fabricants de nusos escorredors.

Fós com fós, vaig a contar-vos una verídica i curiosa història.

Era un home tan fort, el rei Krates, que de la primera trompada tirava a terra una tanca de troncs corpulents i matava tretze enemics a cada investida. La lluna tremolava quan Krates no estava quiet, i si tossia massa fort, la pressió de l'aire provocava incendis.

Semblants proeses foren la causa de que Krates arribés a rei i no va parar de fer ostentació de son poder fins que morí al cap de cert temps de produir estralls.

L'hereu, Krates fill, era desmenjat i raquític. ¿Còm no havia estat cap obstacle, el raquitisme, per a succeir a monarca tan fort i descomunal?

Sentat Krates fill en una cadira especial que anomenà tron, digué en veu alta:

— ¡Sóc el rei! Aquí em teniu!

— ¿Per què has d'ésser rei? — preguntà el poble, encara innocent i poc al tanto de la llei de successió.

— Sóc rei perquè la mare es refocilà amb el meu pare, Krates el vell, en el mateix palau.

El raquític rebrot s'equivocava: volia dir en la mateixa cova, i no en el mateix palau.

Res no comprengué el poble de la resposta real, i quan el raquític Krates requeria la presència dels seus súbdits, restava sol. Pel contrari, si deia ¡Marxeu!, venien tots. El principi d'autoritat es debilitava. Krates era tan estúpid, que no podia ni somniar en expressar la seva vo-

luntat en ocasió de concert i acord; i molt menys en aquell bullició caos.

Deia un periòdic de l'oposició en l'època històrica a que ens referim:

«¿Per què, rei Krates II, imbecil i camatort, t'assentes en el tron que ocupà un altre home fa vint anys? ¿Et sembla suficient que aquell baró es desvagués en la mateixa cova que la mare que et va parir? Aixeca el vol i veste'n lluny! Per comptes de manar els teus pacients súbdits, que s'envagin o que es quedin o que entrin i surtin, com si fossis el vell i autèntic Krates... ¿Que potser has remogut piles de troncs, valguent-te d'un sol dit? ¿I la lluna? ¿Pots fer-la tremolar? No ets capaç de matar una pussa ni provocar cap incendi quan estornudis... Deixa que ocupi el tron el que sàpiga fer aquestes coses tan útils...»

Així parlava l'oposició.

Es casi segur que Krates hauria hagut d'abandonar el tron a no ésser per una vella, dida en altre temps d'aquell rei cama-tort. La vella es dirigí al poble en aquests termes:

— Escolteu, ciutadans; sóc la dida del rei. Quan nasqué Krates II, el seu pare estava aplicant-se espesses pinzellades d'oli sagrat sobre el front i una gota d'aquell oli va caure al cap de l'infant. ¿Per què ha de provocar incendis amb un estornut, ni abatre muralles, ni fer tremolar la lluna? Es completament inútil, puix que Krates II està ungit i val més.

La dida no tingué ocasió de completar el discurs. El poble en massa, els redactors del periòdic d'oposició i tots els súbdits començaren a llançar visques unànims i ardents:

— ¡Visca l'oli del Senyor!

Vet-aquí perquè Krates va seguir sentat en el tron.

Va seguir i segueix.

MULTATULI

L'esperit polític

Hi ha un vell adagi popular que diu «cada terra fa sa guerra»; això és, que cada poble i cada país té la seva manera d'ésser i la seva manera de pensar i de jutjar les coses, que per la seva retina veu tant dins la convexació de la seva òrbita com del que succeeix enllà dels confins del seu terror.

En aquest recó de món, en aquest país meridional tan xiroi i tan bonic, el mateix que un Paradís, també tenim, els felïços mortals que el poble, la nostra manera de fer, de comprendre i de jutjar les coses que passen a casa nostra i les que la nostra excitada retina veu que passen en els altres pobles de tots els llocs de la terra.

També, com a tot arreu, tenim en el nostre poble la nostra manera d'ésser d'una manera particular diferenta dels demés; els atavismes ètnics i racials que ens precedeixen, i la nostra sang creuada pel conjunt heterogeni de cent races que invadiren el nostre sol, han fet de nosaltres un país somniador i ardent, un poble fogós i enamorat de si mateix que pensa i viu despert.

Abocats al balcó del Mediterrà i assistint forçosament a tots els espectacles que es succeïxen i es produeïxen arreu de l'univers, la nostra sang ardenta viu en eterna ebullició, i amb l'ànima transfigurada per la verbositat que ens és pròpia, ens sentim transportats en actors, més que no pas com espectadors, dels grans fets espectaculars que sorgeïxen en els horitzons del món.

Som nosaltres, els catalans, part integral del país d'Ibèria, raça de vidents i indomables sempre, que ens passem la vida fent càbales i comentaris i fent teories i filosofemes amb la generositat del nostre cor i el dinamisme sintetitzant del nostre cervell febriscitat per les idees que germinen en ell, mar revolt de tempestat.

Com si estés escrit per la mà ferma del destí, nosaltres, que com els jueus anem errants durant segles i segles sofrint l'esclavitud, l'intromissió i el jou de gent estranya, sense llibertat i amb privacions de respirar i d'alènar, ens passem la vida xerrant i més xerrant, sense fer mai res que porti a cap per una vegada a la vida els bells projectes i els bells somnis brodat per la nostra desbocada fantasia.

GRANJA MARINETTE

Parets-Llissà

Despatx a Granollers

Carrer Clavé, 17

Se serveix
a domicili

Venda de llet en ampolles precintades a 70 cènts. litre

Llet d'una sola vaca, sempre la mateixa, per a aliment de nens i de persones delicades de salut

Llet pasteuritzada

Ous del dia

Se serveix
a domicili